

Da li je nauka otkrila Boga?

www.religija.me

Ajnštajn (Einstein) nije vjerovao da je to moguće.

Stiven Hoking (Stephen Hawking) je rekao da bi to moglo biti najveće naučno otkriće svih vremena.

Kakvo je to otkriće zbunilo najveće naučne umove prošlog vijeka? I zašto ih je izazvalo da promisle o porijeklu našeg svemira? Novi, snažniji teleskopi otkrivaju tajne o našem svemiru koje su podigle nova pitanja o porijeklu života. Da li je nauka pronašla dokaz o Bogu?

Ali čekajte malo! Nije li nauka dokazala da ne trebamo Boga za objašnjenje svemira? Munje, potresi, pa čak i djeca se objašnjavaju kao djela Božja. No, sada znamo bolje. Što je to u ovom otkriću da je toliko bitno drugačije, i zašto je zapanjilo naučni svijet?

Zbog ovog otkrića i onog što su molekularni biolozi saznali o sofisticiranom kodiranju unutar DNK sada mnogi naučnici priznaju da je svemir dio veličanstvenog dizajna.

Jedan kosmolog je to rekao ovako: „Mnogi naučnici, kad priznaju svoje stavove, naginju teleološkom ili dizajnerskom argumentu.“^[1]

Začudo, mnogi naučnici koji govore o Bogu nemaju nikakvih vjerskih uvjerenja.^[2]

Dakle, koja su ta fantastična otkrića da naučnici odjednom govore o Bogu? Tri revolucionarna otkrića iz područja astronomije i molekularne biologije ističu:

1. Svemir je imao početak.
2. Svemir je upravo prikladan za život.
3. Kodiranje DNK otkriva inteligenciju.

Izjave vodećih naučnika koji su došli do ovih otkrića mogle bi vas šokirati. Pogledajmo.

Jedan početak

Od početka civilizacije čovjek sa divljenjem promatra zvijezde, pitajući se što su i kako su tamo došle. Iako za vedre noći ljudsko oko može vidjeti oko 6.000 zvijezda, Hubble i drugi moćni teleskopi pokazuju da postoje bilioni zvijezda grupisanih u više od 100 milijardi galaksija. Naše Sunce je poput zrna pijeska nasred svjetskih plaža.

Međutim, prije 20. vijeka, većina naučnika je vjerovala da je naša galaksija Mliječni put čitavi svemir, te da postoji samo oko 100 miliona zvijezda.

Većina naučnika je vjerovala da naš svemir nikada nije imao početak. Vjerovali su da materija, prostor i energija postoje oduvijek.

No, u ranom 20. vijeku, astronom Edwin Hubble otkrio je da se svemir širi. Matematičkim procesom unazad je izračunao da je sve u svemiru, uključujući i materiju, energiju, prostor, pa čak i samo vrijeme, zapravo imalo početak.

Cijela naučna zajednica se šokirala. Mnogi naučnici, uključujući Ajnštajna, reagovali su negativno. U onome što je Ajnštajn kasnije nazvao „najvećom greškom svog života“, izumio je jednačine kako bi izbjegao implikaciju početka.^[3]

Možda je najglasniji protivnik početka svemira bio britanski astronom Sir Fred Hoyle, koji je događaj stvaranja sarkastično nazvao „veliki prasak“. Tvrdoglavo se držao svoje ustaljene teorije da svemir postoji oduvijek. Tako su smatrali i Ajnštajn i ostali naučnici sve dok dokazi o početku nisu postajali sve veći. Implikacija početka „slona u sobi“ jest da je nešto ili neko izvan naučnog istraživanja morao sve to započeti.

Konačno, 1992. godine, satelitski eksperiment COBE je dokazao da je svemir zaista imao jednokratni početak u nevjerovatnom bljesku svjetlosti i energije.^[4] Iako neki naučnici to nazivaju trenutkom stvaranja, većina se odnosi prema njemu kao „velikom prasku“.

Astronom Robert Jastrow nam pokušava pomoći da zamislimo kako je sve počelo. „Slika sugeriše eksploziju kosmičke

vodonikove bombe. Trenutak u kojem je kosmička bomba eksplodirala obilježio je rođenje svemira.“^[5]

Sve ni iz čega

Nauka nam ne može reći ko ili šta je uzrokovalo početak svemira. No, neki vjeruju da jasno ukazuje na Stvoritelja. „Britanski teoretičar, Edward Milne, napisao je matematičku studiju o relativnosti koju je zaključio riječima: ‘Što se tiče prvog uzroka svemira, u kontekstu širenja, preostaje čitaocu da sam zaključim, ali naša slika bez Njega je nepotpuna.’“^[6]

Još jedan britanski naučnik, Edmund Whittaker, pripisuje početak našeg svemira „Božanskoj volji koja konstituiše prirodu iz ništavila.“^[7]

Mnogi naučnici su iznenađeni sličnošću jednokratnog događaja stvaranja ni iz čega i biblijskog stvaranja iz Postanja 1:1.^[8] Prije ovog otkrića, mnogi naučnici su smatrali biblijski izvještaj o stvaranju ni iz čega nenaučnim.

Iako je sam sebe nazivao agnostikom, Jastrowa su pritisnuli dokazi da prizna: „Sada vidimo kako astronomski dokazi vode ka biblijskom gledištu o porijeklu svijeta.“^[9]

Još jedan agnostik, George Smoot, naučnik i dobitnik Nobelove nagrade za eksperiment COBE, takođe priznaje podudarnost. „Nema sumnje da postoji paralela između velikog praska kao događaja i hrišćanskog koncepta stvaranja ni iz čega.“^[10]

Naučnici koji su nekad ismijavali Bibliju kao knjigu bajki, sada priznaju da je biblijski koncept stvaranja ni iz čega cijelo vrijeme bio u pravu.

Kosmolozi, koji su se specijalizovali u istraživanju svemira i njegovog porijekla, ubrzo su shvatili da slučajna kosmička eksplozija nikada ne bi mogla proizvesti život isto kao što ga ne bi proizvela ni nuklearna bomba – osim ako je precizno dizajnirana za to. A to bi značilo da je dizajner to morao isplanirati. Počeli su koristiti riječi kao što su „Super-intelekt“, „Stvoritelj“,

pa čak i „Vrhovno Biće“ kako bi opisali ovog dizajnera. Pogledajmo zašto.

Precizno uređen za život

Fizičari su izračunali da gravitacija i druge prirodne sile trebaju biti upravo kakve jesu, inače naš svemir i život ne bi mogli postojati. Da je brzina širenja nešto slabija, gravitacija bi povukla svu materiju natrag u „veliki lom“.

Ne govorimo o pukom smanjenju brzine širenja svemira za jedan ili dva posto. Stephen Hawking piše: „Ako bi brzina ekspanzije jednu sekundu nakon velikog praska bila manja za samo jedan dio od sto hiljada miliona miliona, svemir bi se ponovo urušio prije nego što bi uopšte dosegao svoju sadašnju veličinu.“^[11]

S druge strane, ako bi stopa širenja bila samo djelić veća nego što je bila, galaksije, zvijezde i planete nikada ne bi mogli nastati, a mi ne bismo bili ovdje.

A da bi život postojao, uslovi u našem Sunčevom sistemu i planeti takođe trebaju biti upravo kakvi jesu. Primjera radi, svi znamo da bez atmosfere kiseonika, niko od nas ne bi mogao disati. A bez kiseonika, voda ne bi mogla postojati. Bez vode ne bi bilo ni kiše za naše usjeve. Drugi elementi kao što su vodonik, azot, natrijum, karbon, kalcijum i fosfor takođe su bitni za život.

No, to samo po sebi nije sve što je potrebno da bi život postojao. Veličina, temperatura, relativna blizina i hemijski sastav naše planete, sunca i mjeseca takođe trebaju biti upravo kakvi jesu.

A tu su i deseci drugih uslova koji su potrebni za izvrsnu preciznu uređenost, inače ne bismo bili ovdje ni razmišljali o tome.^[12]

Naučnici koji vjeruju u Boga mogu očekivati takvu preciznu uređenost, ali ateisti i agnosticisti nisu u stanju objasniti ove nevjerovatne „slučajnosti“. Teorijski fizičar Stephen Hawking, agnostik, piše: „Nevjerovatna je činjenica da su vrijednosti tih brojeva vrlo precizno podešeni kako bi omogućili razvoj života.“^[13]

vjeruje da postoji red i sklad u svemiru... Ovu religioznost naučnika narušava otkriće da je svijet imao početak pod uslovima u kojima poznati zakoni fizike ne vrijede, a koji kao rezultat sila ili okolnosti ne možemo otkriti. Kada dođe do toga, naučnik izgubi kontrolu. Ako je stvarno ispitao implikacije, biće traumiran.^[17]

Razumljivo je zašto naučnici poput Greensteina i Hawkinga traže druga objašnjenja, umjesto da naš fino podešen svemir pripišu Stvoritelju. Hawking pretpostavlja da mogu postojati drugi nevidljivi (i nedokazivi) svemiri, čime se povećava vjerovatnost da je jedan od njih (naš) savršeno precizno uređen za život. Međutim, budući da je njegova ideja špekulativna i ne može se provjeriti, teško se može nazvati „naukom“. Iako takođe agnostik, britanski astrofizičar Paul Davies odbacuje Hawkingovu ideju kao previše špekulativnu. On piše: „Takvo uvjerenje mora počivati na vjeri, a ne na opažanju.“^[18]

Iako se Hawking i dalje trudi istražiti čisto naučna objašnjenja za naše porijeklo, drugi naučnici, uključujući i mnoge agnostike, priznaju da postoje uvjerljivi dokazi za Stvoritelja.

Hoyle je napisao:

„Zdravorazumsko tumačenje činjenica sugerira da se nadnaravni um narugao s fizikom, kao i kemijom i biologijom, te da nema smisla govoriti o nikakvim slijepim silama u prirodi“.^[19]

Iako Ajnštajn nije bio vjernik i nije vjerovao u ličnog Boga, nazvao je onoga koji stoji iza svemira genijem „takve nadmoćne inteligencije da je svako poređenje sa sistemskim razmišljanjem i djelovanjem ljudskih bića potpuno beznačajno.“^[20]

Ateista Christopher Hitchens, koji je proveo veći dio svog života pišući i raspravljajući protiv Boga, najviše je bio zbunjen činjenicom da život ne može postojati ako bi sve bilo drugačije samo za „jedan stepen ili jednu nit.“^[21]

Davies priznaje:

„Za mene postoji snažan dokaz da se nešto odvija iza svega toga. Kao da je neko precizno podesio prirodne brojeve kako bi stvorio svemir... Utisak dizajna je nemjerljiv.“^[22]

DNK: Jezik života

Astronomija nije jedino područje gdje nauka vidi dokaze za dizajn. Molekularni biolozi su otkrili zamršeno složen dizajn u mikroskopskom svijetu DNK. U prošlom vijeku, naučnici su otkrili da je maleni molekul nazvan DNK „mozak“ iza svake ćelije u našem tijelu, kao i svakom drugom živom biću. Što više otkrivaju o DNK, više su zadivljeni briljantnošću koja stoji iza nje.

Naučnici koji vjeruju da je materijalni svijet sve što postoji (materijalisti), poput Richarda Dawkinsa, tvrde da je DNK evoluirala prirodnom selekcijom bez Stvoritelja. Ipak, čak i najgorljiviji evolucionisti priznaju da se porijeklo zamršene složenosti DNK ne može objasniti.

Zamršena složenost DNK izazvala je jednog od pronalazača, Francisa Cricka da povjeruje da DNK nikada ne bi mogla nastati na Zemlji prirodno. Crick, evolucionista koji je vjerovao da je život previše složen da bi nastao na Zemlji te je morao doći iz svemira, je napisao:

„Pošten čovjek, naoružan svim znanjem koje nam je do sada dostupno, može samo reći da se porijeklo života na neki način pojavilo u trenutku gotovo kao čudo, jer su toliki uslovi morali biti ispunjeni da se to dogodi.“^[23]

Kodiranje iza DNK otkriva takvu inteligenciju da zadivljuje maštu.

Samo vrh DNK sadrži informacije koje su jednake hrpi knjiga mekih korica koje okružuju Zemlju 5000 puta. DNK djeluje kao jezik sa vlastitim izuzetno složenim programskim kodom. Osnivač Microsofta Bill Gates kaže da je softver DNK „daleko, daleko složeniji od bilo kojeg softvera kojeg smo ikada razvili.“^[24]

Dawkins i drugi materijalisti vjeruju da je sva ta složenost nastala putem prirodne selekcije. Ipak, kao što je Crick primijetio, prirodna selekcija nikada ne bi mogla proizvesti prvi molekul. Mnogi naučnici vjeruju da kodiranje unutar molekula DNK ukazuje na daleko veću inteligenciju od onoga što se moglo dogoditi prirodnim uzrocima.

U ranom 21. vijeku, vodeći ateista Antony Flew naglo je prestao biti ateista kada je proučio inteligenciju iza DNK. Flew objašnjava što je promijenilo njegovo mišljenje.

„Ono što mislim da je funkcija materijala DNK jeste da pokaže da mora biti uključena inteligencija u dobijanju ovih izuzetno različitih elemenata zajedno. Ogromna složenost prema kojoj se postižu rezultati izgledaju mi kao djelo inteligencije... Sada mi se čini da više od pedeset godina istraživanja DNK pruža materijale za novi i izuzetno snažan argument za dizajn.“^[25]

Iako Flew nije bio hrišćanin, priznao je da je „softver“ iza DNK previše složen da bi nastao bez „dizajnera“. Otkriće nevjerovatne inteligencije iza DNK, prema riječima ovog bivšeg vodećeg ateiste, „pruža materijale za novi i izuzetno snažan argument za dizajn.“

Otisci Stvoritelja

Jesu li naučnici sada uvjereni da je Stvoritelj ostavio svoje „otiske“ u svemiru?

Iako su mnogi naučnici još uvijek skloni istisnuti Boga iz svemira, većina prepoznaje vjerske implikacije tih novih otkrića. U svojoj knjizi *Veliki dizajn*, Stephen Hawking, koji ne vjeruje u ličnog Boga, pokušava objasniti zašto svemir ne treba Boga. I-pak, kada se suoče sa dokazima, čak i Hawking priznaje: „Mora postojati vjerska implikacija. No, mislim da većina naučnika radije potisne tu vjersku stranu.“^[26]

Kao agnostik, Jastrow nije imao hrišćansku pozadinu iza svojih zaključaka. Međutim, dobrovoljno priznaje da postoji uvjerljiv dokaz za Stvoritelja. Jastrow piše o šoku i očaju koje proživljavaju naučnici koji su mislili da su potisnuli Boga iz svog svijeta.

„Za naučnika koji živi po svojoj vjeri u moć razuma, priča završava kao loš san. Osvaja planine neznanja; namjerava osvojiti najviši vrh; ali dok se približava posljednjoj stijeni, pozdravlja ga grupa teologa koji tamo sjede već vjekovima.“^[27]

Lični Stvoritelj?

Ako postoji super inteligentni Stvoritelj, postavlja se pitanje: Kakav je on? Je li on samo neka sila kao u Zvezdanim stazama, ili lično Biće poput nas? Budući da smo mi lična i relacijska bića, ne bi li onaj koji nas je stvorio takođe mogao biti ličan i relacijski?

Mnogi naučnici poput Arthura L. Schawlowa, profesora fizike na Univerzitetu Stanford, dobitnika Nobelove nagrade za fiziku, vjeruju da ta nova otkrića pružaju uvjerljiv dokaz za ličnog Boga. On piše: „Čini mi se da kada se osoba suoči sa čudima života i svemira, mora se zapitati zašto, a ne samo kako. Jedini mogući odgovori su vjerske naravi... Nalazim potrebu za Bogom u svemiru i svom vlastitom životu.“^[28] Ako je Bog ličan i budući da nam je dao mogućnost da komuniciramo, zar nije realno očekivati da komunicira s nama i kaže nam zašto smo ovdje?

Kao što vidimo, nauka ne može odgovoriti na pitanja o Bogu i svrsi života. Međutim, budući da je Biblija u pravu o stvaranju svega ni iz čega, nije li takođe pouzdana u pogledu Boga, života i svrhe?

Prije dvije hiljade godina jedan čovjek je kročio na našu planetu i tvrdio da ima odgovore na svrhu života. Iako je njegovo vrijeme na zemlji bilo kratko, njegov uticaj je promijenio svijet, i još uvijek se osjeća i danas. Njegovo ime je Isus Hrist.

Svjedoci Isusa Hrista nam govore da je neprestano pokazivao stvaralačku moć nad prirodnim zakonima. Govore nam da je bio mudar, ponizan i milosrdan. Liječio hrome, gluhe i slijepe. Trenutno je zaustavljao bijesne oluje, na licu mjesta stvarao hranu za gladne, na svadbi pretvarao vodu u vino, pa čak i uzdizao mrtve. I tvrde da je nakon brutalnog smaknuća ustao iz mrtvih.

Takođe nam govore da je Isus Hrist onaj koji je ubacio zvižde u prostor, precizno uredio naš svemir i stvorio DNK. Je li mogao biti onaj kojeg je Ajnštajn nesvjesno spomenuo kao „super inteligentnog“ iza svemira? Može li Isus Hrist biti onaj kojeg

je Hoyle nesvjesno spomenuo u tekstu da se „narugao s fizikom, hemijom i biologijom“?

Je li tajna ko stoji iza velikog praska i inteligencije DNK otkrivena u sljedećem zapisu iz Novog saveza?

„On je slika nevidljivog Boga, prvorodeni prije svakog stvaranja. Jer je kroz njega sve bilo stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo da su to prestoli ili uprave ili poglavarstva ili vlasti. Sve je stvoreno kroz njega i za njega. On je prije svega, i sve je u njemu objedinjeno....“ Život je ni iz čega počeo po njemu, i život od mrtvih je počeo po njemu, i on se stoga s pravom naziva Gospodar svijetu.^[29]

Isus je govorio s autoritetom o Božjoj ljubavi prema nama i razlogu zašto nas je stvorio. Rekao je da ima plan za naše živote, a taj plan se usredsređuje na odnos s njime. No, da bi taj odnos bio moguć, Isus je morao umrijeti na krstu za naše grijeh. I bilo je nužno da ustane od mrtvih kako bismo mogli imati život poslije smrti.^[30]

Ako je Isus Stvoritelj, sigurno ima vlast nad životom i smrću. A oni koji su mu bili najbliži tvrde da su ga vidjeli živog nakon što je umro i bio pokopan tri dana.

Da li je Isus zaista vaskrsnuo od mrtvih?

Apostol Pavle nam govori da je život od mrtvih započeo po Isusu Hristu. Očevici Isusa Hrista zapravo su govorili i ponašali se kao da vjeruju da je nakon raspeća fizički vaskrsnuo od mrtvih. Ako su bili u krivu, onda je hrišćanstvo utemeljeno na laži. No, ako su bili u pravu, takvo čudo bi potkrijepilo sve što je Isus rekao o Bogu, sebi i nama.

Izvor: y-jesus.com

Reference:

- 1) Harrison, E. 1985. *Masks of the Universe*. New York, Collier Books, Macmillan, 252., 263. str.
- 2) Ateista vjeruje da Bog ne postoji. Agnostik vjeruje da to ne možemo znati.
- 3) Brian Greene, *The Elegant Universe* (New York: Vintage, 2000), 81-82.
- 4) George Smoot and Key Davidson, *Wrinkles in Time*(New York: Avon, 1993), 241.
- 5) Robert Jastrow, *God and the Astronomers*, (London: W. W. Norton, 1992), 13.
- 6) *Ibid.*, 104.
- 7) *Ibid.*, 103.
- 8) Postanje 1:1: „U početku stvori Bog nebesa i zemlju.“
- 9) Jastrow, 14.
- 10) Smoot and Davidson, 17.
- 11) Stephen Hawking, *The Illustrated A Brief History of Time*(New York: Bantam, 1996), 156.
- 12) Hugh Ross, *The Creator and the Cosmos* (3rd ed.) (Colorado Springs, CO: NavPress, 2001), 224.
- 13) Stephen Hawking, *A Brief History of Time* (New York: Bantam, 1990), 125.
- 14) Hugh Ross, *The Creator and the Cosmos* (Colorado Springs, CO: NavPress, 2001), 198.
- 15) George Greenstein, *The Symbiotic Universe* (New York: William Morrow, 1988), 27.
- 16) *Ibid.*, 189.
- 17) Jastrow, 105.
- 18) Paul Davies, *God and the New Physics* (New York: Simon & Schuster, 1983), 174.
- 19) Fred Hoyle, “Let there be Light,” *Engineering and Science* (November 1981).
- 20) Albert Einstein, *Ideas and Opinions—The World As I See It*(New York: Bonanza, 1931), 40.
- 21) <http://www.youtube.com/watch?v=GDJ9BL38PrI>
- 22) Paul Davies, *The Cosmic Blueprint* (New York: Simon & Schuster, 1988), 203.

- 23) Francis Crick, *Life Itself* (New York: Simon & Schuster, 1981), 88.
- 24) Quoted in William A. Dembski and James M. Kushiner, eds., *Signs of Intelligence* (Grand Rapids, MI: Brazos, 2001), 108.
- 25) Quoted in Gary Habermas, "My Pilgrimage from Atheism to Theism": Interview with Antony Flew, *Philosophia Christi*, (Winter, 2005).
- 26) John Boslough, *Stephen Hawking's Universe*(New York: Avon, 1989), 109.
- 27) Jastrow, 107.
- 28) Margenau, H. and R. A. Varghese, eds. *Cosmos, Bios, Theos: Scientists Reflect on Science, God, and the Origins of the Universe, Life, and Homo Sapiens* (Open Court Pub. Co., La Salle, IL, 1992).
- 29) Kološanima 1,15-17, J. B. Phillips.
- 30) Jovan 3:16; 14:19.